καὶ Ἐξάρχῳ πάσης Βουλγαρικῆς Μακεδονίας Κυρίῳ Κυρίῳ Νεκταρίῳ, τῷ ἐκ Μουντανίων, οὗ καὶ τοῖς ἀναλώμασι τύποις ἐκδέδοται δι' ὠφέλειαν τῶν Ἐπαρχιωτῶν αὐτοῦ εὐλαβῶν Χριστιανῶν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αωβ' 1802.

Вече отъ това заглавие, както и отъ азбучния акростихъ, пъкъ и отъ съдържанието на разговорника се учимъ, че книгата е била прѣдназначена за употрѣба отъ християнитѣ гърци, българи, цинцари и албанци въ епархията на битолския митрополитѣ Нектария, който е далъ срѣдства за отпечатване на книгата. Съ други думи гръцкита духовна власть тогава е признавала, че славѣнското население въ централна Македония, въ Битолската епархия (Битоля, Прилѣпъ и др.), е българско. Дори и митрополитътъ въ Битоля (Пелагония) тогава съ достоинство се е титулувалъ, както личи и въ горньото заглавие, като митрополитъ и „Екзархъ на цѣла българска Македония" (Μητροπλίτης Πελαγωνείας... καὶ ἔξαρχος πάσης Βουλγαρικῆς Μακεδονίας).

Въ разговорника българскиятъ езикъ е прѣдставенъ по битолското нарѣчие. Ето за показъ началото на разговорника само на гръцката и българска часть, която въ третия стълбецъ прѣдаваме и съ български букви (разговоритѣ сж прѣдадени съ гръцки букви и за четиритѣ езика: гръцки, български, цинцарски и албански):

Ἀρχὴ τοῦ τετραγλώσσου λεξικοῦ

(Начало на четвороезичния рѣчникъ)

Ῥωμαΐϊκα	Βουλγάρικα	
Ὁ θεὸς ἔκαμε τὸν οὐρανὸν, τὴν γῆν, τὸν ἥλιον, τὸ φεγγάρι, τὰ ἄστρα.	Γόσποτ стóрη νéποτω, ζéμιατα, σαντζетω, мεσετζήνατα, σβéστητε.	Гóспот стóри нéбото, зéмята, сънцето, месечѝната, звéздите.
Καὶ ὕστερα ἐπρόσταξε τὴν θάλασσαν, ταῖς λίμναις, τὰ ποτάμια, καὶ εὔγαλαν τὰ ὀψάρια, τὰ χέλεα.	Ἤ σέτνε πώελλια μόρετω, ἐζέρατα, ῥέκιτε, ἤ ἰζβάτωα ῥήπητε, ἰαγκούλητε.	И сéтне пó(в)еля мóрето, езéрата, рéките и извáтоа рѝбите, агýлите.
Πάλιν εἶπε καὶ εὐγῆκαν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν ὅλα τὰ δένδρα.	Πάκ ῥέτζε ἤ ἰζλέκωα γκῶρε να ζέμιατα σφῆτε ντέρβα.	Пак рéче и излéгоа горе на зéмята сфѝте дърва.
Καὶ εἶναι ἡ γῆ γεμάτη ἀπὸ ξύλα δρύϊνα, ἀπὸ ὄξειὰν, ἀπὸ ἰτέαν, ἀπὸ λεῦκον, ἀπὸ κυπαρίσσι, ἀπὸ πεύκου.	Ἤ τρούση σε νάϊτουατ βῶ ὄρμανοτ.	И ѝéт зéмята полна от дърва, от бука, от дáбои, от върба, от топóлика, ясика, от сéлвиа, от бор. И дрýзи се нáйдуат во óрманот.
κλ.		и др.